

Els valors humans d'un poble

La proesa de dos valents montuïrers per a salvar-ne altre dos que des d'hores abans estaven enterrats dins un pou que s'havia esbaldregat, romandrà a la història de Montuïri no sols com un fet heroic —que ho fou— sinó, sobretot, com una mostra de solidaritat d'un poble que, arribat el moment, ha sabut passar per damunt qualssevol raons que separen uns dels altres i bolcar-se generós per aconseguir la salvació de dues persones que corrien el risc de perdre la vida.

Els centenars de montuïrers que l'horabaixa del 24 de gener passat acudiren a Son Rubí amb la ferma decisió de posar-hi les mans i tot quan fos necessari, fou la mostra palpable de germanor d'uns, de coratge i homenia d'altres i de generositat de tots. És veritat que s'havien de tenir agalles, decisió i molta intrepidesa per devallar dins un pou on no s'havien atrevit a entrar-hi els bombers especialitzats en aquestes tasques per por a perdre la vida, perquè tot podria venir-se abaix i quedar-hi enterrat; però la gesta heroica d'En Joan Verger «Sopeto» i d'En Biel Mayol «Llobet» per a salvar d'una mort segura a En Gabriel Cerdà Miralles «Ropit» i a N'Andrés Ruiz Giménez s'ha d'entendre com la dels capdavaners d'aquells centenars de montuïrers que aleshores també estaven disposats a posar-hi el que fes falta per a rescatar i alliberar d'un tràgic desenllaç als qui romanien en perill.

Un succés memòrable i audaç, el qual mostra els valors humans d'un poble i a la vegada honra als qui agosaradament els representaren.

O. Arbona

- L'accident dins un pou de Son Rubí commogué tot el poble.
- El proper 11 de febrer, Assemblea General per a l'Associació de la Tercera Edat.
- Els Juvenils de Montuïri acaben la 1.ª volta amb els 16 partits imbatuts.
- 31 equips de l'Escola, inscrits als Jocs Escolars.

Després de cinc hores d'estar enterrat, veim aquí com és tret del pou En Biel «Ropit».

Les beneïdes de Sant Antoni tornaren a dignificar-se, com tothom desitjava. Dins una de les carrosses veim a aquests dos innocents nins tot un símbol de candidesa.

El meu Col·legi

SOMNI D'UN ESTUDIANT ORAT

Em vaig passejar pel meu col·legi i vaig caminar amb ganes de cansar-me i perdre'm pels seus passadissos, de trobar-me la gent a cada cantó, a cada banc, als jardins, i xerrar de la nostra vida, del nostre art de fer les coses.

Vaig voler divertir-me i somniar en la festa que tots els qui anam a l'escola somniem a diari.

Vaig voler veure les classes amb flors i vida, amb la llum del sol i la plata de la lluna. Vaig voler aprendre per sobre dels seus cervells i escoltar la seva veu. Vaig voler jugar amb els nins i amb els menys nins, amb els qui fruien del seu col·legi; d'aquest invent meravellós que permet viure a tants, tan diversos i tan a prop. Que permet xerrar de finestra a finestra, de cara a cara, i arribar a molts de llocs sense moure'ns.

Vaig voler treballar en el que és útil per a tots i en allò bonic per a mi, fent-me artista sense que ningú ho sapigués, perquè la ciència ja era tal que havia fet innecessaris els professors, els llests i els beneits, els conserges, les secretàries i els directors.

Però no vaig trobar gairebé res al meu col·legi. No vaig trobar la presència de l'artesa, ni el cervell miraculós que associa la set de l'alumne. Vaig trobar els alumnes tristes, molts que escoltaven sempre i no tenien temps per a xerrar, que llegien però no escrivien, que cridaven però no reien, que sabien moltes coses que de no res servien per a sobre el que ells volien.

Molta gent, massa gent que coneixia el llunyà i ignorava el d'aprop, el del costat, el del veïnat amb el que no xerrava, del que no sabia.

Alumnes que corrien i corrien i segons semblava mai no arribaven.

No vaig trobar la festa, se n'havia anada, ferida pel rellotge, i la por, la llei i el director, el conserge i el timbre, el nou i el professor de guàrdia.

No hi havia lloc ja per a les flors; no hi feien falta. No hi havia sol i la lluna era elèctrica. Els crits no eren dels alumnes, eren dels professors i conserges. Els alumnes estaven guardats, classificats, i no els vaig trobar.

Les fulles dels arbres del jardí eren de paper de cel·lulosa, i els arbres no vaig voler sobre de què eren.

Els ocells bevien «Coca-Cola» i volaven de dos en dos.

Vaig voler fer tantes coses que em vaig cansar de pensar-les.

Encara que estigués cansat, encara vaig trobar, en entrar a una classe que no hi havia vist mai xerrar el darrer savi que no sabia perquè xerrava, però el seu sobre va omplir la darrera classe, i els alumnes li varen agrair.

En el banc, encara en els d'asseure's, brut i natural hi havia escrit «amor» a mà.

Valia ja tan poc allò, que no hi havia conserges, i em vaig adormir.

Varen venir alumnes graciosos que feien bona olor per haver escoltat el savi. Reien molt, ho trobaven graciós, duien

25 anys enrera

4 Febrer 1959

Avui ha sortit cap a Guinea Sor Joana Lladó, Missionera. Allà, a Santa Isabel, es dedicarà a l'ensenyament dels infants negres.

23 Febrer 1959

Per primera vegada es veu la televisió a Montuiri, gràcies a les proves que fa en Gabriel Ferrer de Son Coll. L'èxit fou tan gros que no sols la casa estava plena de gent, sinó que en el carrer no hi cabien. Cal dir, a més, que tant la imatge com el so eren perfectes.

flors per esser amics del sol i companys de la lluna.

Empraven moltes coses i no en posseïen cap, també sabien moltes coses boniques i havien après a fer-les.

Sabien a on anar i per això es movien poc. Caminaven per gust i no per arribar a classe.

Treballaven el just, que era poc, i per a tots. I ho feien amb gust.

Havien fos els panys de les portes, i havien fet amb elles màquines meravelloses, petites i útils, amb les portes i arbres, adonant-se del mal que havien fet als boscs.

En entrar, les fulles de paper dels quaderns desapareixien. Com que ja no hi havia finestres, es veia el camp de colors. Sorgia un diàleg continu d'amic a amic, sense abusar; si acàs, el sol feia de jutge.

Vaig córrer cap a ells i vaig voler sobre com ho feien, a on ho havien après i qui els n'havia ensenyat. Però ells no coneixien les meves paraules i passaren mestres, portes, timbres, quaderns, coca-coles, professors, conserges, director, llatí, planificació; eren noms d'ocells que no podien volar.

Un conserge em treia del banc per ocupació il·legal i un catedràtic de botànica se n'havia duit les meves flors per a analitzar-les per si eren de veres.

Vaig voler anar-me'n, però una moto m'havia destrossat la bicicleta.

Vaig decidir quedar-me a cercar la gent del somni, a veure si la trobaria, a cercar la festa, el darrer savi, l'útil, allò pràctic, del pessim invent del col·legi.

Antoni Palou Verger

(Article que també es publicà a la revista «Currolles» de l'I.N.B. M.ª Antònia Salvà de Lluçmajor).

NOCES D'OR MATRIMONIALS

Les compleixen durant l'any 1984

S'uniren en matrimoni

23 gener 1934

MATEU MOLL BISQUERRA i MARGALIDA RIBAS MANERA

10 maig 1934

JOAN MORA HOMAR i FRANCESCA SALVÀ VALLÈS

9 juny 1934

GABRIEL FERRER MARTORELL i MARGALIDA MIRALLES MIRALLES

Noces d'or

3 gener 1934

10 maig 1984

9 juny 1934

Que Déu vos conservi la vida i la salut per molts d'anys plegats!

(El mes que ve publicarem les dels dos anys anteriors, que no publicarem al seu moment)

Joan Sampol Cerdà

A l'esquerra podem veure els infants del Club d'Esplai mostrant, com sempre, la seva ingènua alegria. I a la dreta, dins la barca, es

destrien les tres nines de Montuiri que van a l'escola de vela: Francesca Alzamora, Joana M.ª Gomila i Coloma Alcover.

Una interessant sortida del Club d'Esplai a Lluç

Dia 20 de gener, el Club d'Esplai va organitzar una excursió de tres dies a Lluç.

La partida va esser des de les escoles, en autocar. Els al·lots estaven molt animats. Tots anaven molt carregats amb les motxilles i amb els sacs de dormir.

El primer dia d'estança a Lluç el vàrem dedicar a fer jocs i petites escalades. Segons diuen els al·lots, a Lluç hi ha una família de xinesos que no els va fer massa

gràcia, però a pesar de tot, va esser una aventura intrigant.

Aquell vespre, els al·lots estaven molt animats. Per a decidir-se a dormir, varen passar-se el vespre anant d'una cel·la a l'altra i contant històries... No vàrem poder aclucar els ulls en tota la nit... A les set del matí, ja els teníem a tots a la nostra porta demanant berenar. Aquest mateix dematí vàrem fer tres grups de feina: un per a cercar llenya per a la torrada del vespre, un altre per a preparar el foc del dinar, i l'altre s'encarregava de fer el menjar. La veritat és que els monitors quedàrem molt plens de fer tantes truites (no hi devíem estar molt avesats).

A l'horabaixa, vàrem fer una excursió a les Rossegueres del Tomir. Els al·lots varen arribar un poc cansats, ja que havien corregut 15 quilòmetres. El vespre vàrem fer una torrada al campament, però no sabem si per la por, el fred o el cansament, els al·lots estaven més apagats que la nit anterior. Degué esser una mescla de tot. Però es veu que aquests al·lotets no tenen son, i sí molta talent. Devien esser els aires de Lluç.

A les set del matí ja tornaven estar, clenxes fetes, a la nostra porta demanant berenar.

Vàrem recollir totes les coses, i a les onze l'autocar ens esperava per dur-nos cap a la Vila. El viatge de tornada va esser més tranquil degut al cansament.

Fou una excursió molt animada, i esperam fer-ne d'altres.

ELS MONITORS DEL CLUB D'ESPLAI

CONSELLS PER A VIURE EN GRUP

- Si vols ser feliç i fer feliços els altres, procura no tenir dues mesures: «un almud per a tu, i per a mi una barcella...» Pensa que d'allò que pretens com un dret, n'hauràs de fer justa part per a l'altre.

- Guarda el sentit de l'humor, que et farà capaç de sortir de tu mateix, veure't des de fora, i somriure amb tendresa; riure's d'un mateix és un sà exercici d'humilitat i de joventut. Així desdramatitzaràs moltes situacions i llevaràs verí a molts de conflictes.

- Allò que fa que una família, grup o poble siguin insuportables no són els pecats ni els pecadors, sinó aquells que es pensen fer-ho tot molt bé.

- No agafis la mania de voler tenir sempre raó. Això seria una esclavitud que, a la llarga, tornaria insuportable.

- Aprendre a ser lliures no tolera prendre la vida com un joc... No podem «jugar» a ser senzills, així com no podem «jugar» a ser humils. Tampoc no podem «jugar» a viure en comunitat i bona relació amb els altres. Aquests valors, o es viuen des de dins, de veritat, o es converteixen en una paròdia ridícula. Aporta de veres l'alegria de la simplicitat i de la senzillesa de cor.

(Adaptat de M. Estradé. «Foc Nou»)

Entrevista al Metge Miquel Basagaña Saña

«Montuïri és un poble amb un clima personal»

«Quan s'obri l'ambulatori encara s'haurà de posar en marxa la medicina preventiva»

«En el moviment cultural hi ha un ambient superficial»

Va néixer a Vich, fa vint-i-set anys. Acabà la carrera el juny del 1980. Ha treballat a distints llocs: Barcelona, Badalona, La Bona Nova (Ciutat). Fa deu mesos que és casat. La seva dona és Victòria Vella Compaired. Va arribar al nostre poble, pel mes de novembre de 1983.

—En el poc temps que dus a Montuïri, què trobes de l'ambient del nostre poble?

—He conegut Mallorca fa poc temps. L'illa m'agradava. Montuïri l'havia conegut de passada, i m'agradà per la seva situació geogràfica, prop de Ciutat, i en general per tot.

El clima per a treballar és bo. Però hem de treballar l'educació sanitària, una tasca que ja començà el que ara he substituït, i potenciant de medicina preventiva, que té

una gran importància. Montuïri és un poble amb un clima personal, on a la gent li agrada sortir al carrer, li agrada passejar i conversar. He conegut altres pobles, i aquí el que sent és un esperit de comunicació. Crec que, gràcies a l'esperit de comunicació, l'acollida rebuda ha estat esperant un recel per part del poble, però ràpidament ha quedat superat.

En el moviment cultural hi ha un interès superficial, que es concreta en unes activitats cíviques. L'ambient polític és una continuïtat de les característiques del poble; hi ha molta gent que hi participa.

—Quina diferència has notat entre l'anterior lloc de treball i el d'ara?

—Bé, he treballat tres anys entre un lloc d'urgències i amb la Tercera Edat (a La Bona Nova). I el que jo volia era treballar en medicina primària, tenint cura dels factors de prevenció.

—Què opines de la cobertura sanitària, a Montuïri?

—És una cosa que no està mai perfeccionada del tot. De fet, hi ha unes qüestions que han de ser més tractades, com per exemple el sanejament de les aigües residuals. La medicina pública ha de complir els seus objectius potenciant al màxim la medicina preventiva.

Quan s'obri l'ambulatori, encara s'haurà de posar en marxa.

—Quins problemes fan que no sigui suficient la sanitat local i general?

—La manca de coneixements damunt unes directrius d'una vida sana.

—Tenir en compte la dietètica, segons l'edat.

—Interessar el poble, per a prevenir les malalties cròniques actuals: diabetes, angines de pit, arteroesclerosi.

—Orientar el grup de persones amb droga-dependència.

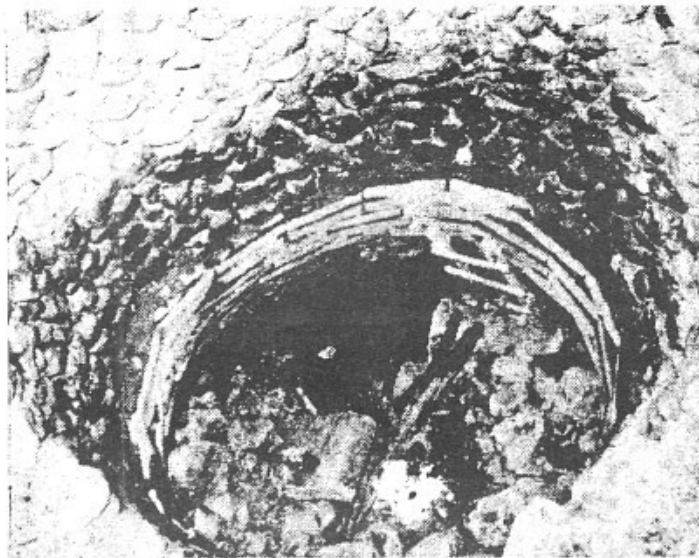
—El tràfic de cotxes i motos, que suposa un risc molt perillós.

—Què trobes de la manera com es podria passar millor el temps lliure, a Montuïri?

—A una població petita com aquesta, hi falten entitats que duguin a terme activitats variades, agrupant la gent. És una cosa que es podria millorar.

—Quina experiència humana i professional et suposà l'accident del pou de Son Rubí?

—Va esser una nova experiència, que no l'havia coneguda mai. Els professionals de la sanitat pública hem de profunditzar a l'hora d'aconseguir eficàcia en aquest tipus d'accidents. Encara que faltàs una mica de coordinació, el saldo va esser molt

L'aspecte del pou que amenaçava ruïna era impressionant. Molts deien: «Era un suïcidi entrar-hi». Per altra part veim a un costat i a l'altre als rescatadors: En Biel «Llobet» i En Joan «Sopeto».

Molts foren els objectes i símbols que dugueren a beneir. N'és una mostra aquesta foto.

Accident dins un pou

Ens va commoure a tot el poble i a tota Mallorca la notícia del dimarts horabaixa, 24 de gener, sobre l'accident que varen sofrir dos montuirers mentre treballaven dins un pou a Son Rubí. L'amo En Biel Cerdà (Rupit) i N'Andrés Ruiz varen quedar tapats per terra i pedres perquè les parets del pou es varen esbaldregar.

Tota la premsa de Mallorca i Informatiu Balear se'n feren ressò i, sortosament, els dos homes s'han salvat. El que més va sofrir va ser mestre Biel «Rupit» que va estar uns quants dies a «cuidats intensius» de Son Dureta.

Classes d'anglès

A nivell particular es donaran a Montuiri classes d'anglès a les persones i joves que hi estiguin interessats. Seran a càrrec d'una professora titulada que viu a Pina. Els qui vulguin més informació poden adreçar-se a Cas Sastre.

positiu. Tota la gent necessària va estar present, encara que la manca de puntals logístics varen retrassar el salvament.

Esperam que no sigui aquesta la darrera oportunitat de què els vostres punts de vista siguin publicats a la nostra revista. Gràcies per la bona acollida.

Ha entrevistat: Joan Gabriel Ferrer Arbona
Han col·laborat: Catalina Moncadas Jordà
i Miquel Verger Miralles

El 26 de febrer, els joves al Teix

El darrer diumenge de febrer, dia 26, hi ha programada una excursió al Teix. S'anirà amb cotxe fins a Valldemossa, i d'allà es pujarà a peu a una de les més belles i altes muntanyes mallorquines.

L'organitza un grup de joves i al·lotes qua ja anaren al Pla de Cúber i Serra de Sa Rateta. Està oberta a tothom, segons ens han dit. Podeu posar-vos en contacte amb les monitores del Club d'Esplai o amb els qui treballen amb el grup de teatre.

Excursió a les Coves de Campanet i Puig d'Inca

La Comissió d'Acció Social de la parròquia ha organitzat pel diumenge 12 d'aquest mes de febrer una excursió al Puig de Santa Magdalena d'Inca (lloc on possiblement es dinaria) i a les coves de Campanet.

El preu de l'autocar és de 400 pessetes. Veiem si mos tornam animar com l'any passat!

Omissió

A la Comissió Gestora per a la Tercera Edat, degut a una involuntària omissió, el mes passat deixarem d'incloure-hi a Bartomeu Gomila Tous i a Bartomeu Mayol Gomila. Valgui la rectificació.

Hem recobrat Ses Beneïdes de Sant Antoni

«Quines Beneïdes més bones ses d'enquany!». «Ja era hora!»... aquestes foren les afirmacions de tota la gent que en nombrosa multitud es va congregar a Plaça el diumenge 15. L'Ajuntament va suggerir la idea del recobriment i l'Associació de Pares i Club d'Esplai s'encarregaren de l'organització. La cosa va sortir de lo millor. Desfilaren unes dotze carrosses, una comparsa i un grup de cavallistes. El bon gust, la varietat i la simpatia caracteritzaren un matí de festa.

Ara, de memòria, recordam els temes de les comparses i Carrosses: Bugada, Sant Antoni, Batre, Tropical, Circ, Es Mercat, Matances, Caçadors, S'Escoleta, Sa Filadora, Es Vermar, Sa Bodega, Es Quintos, En Toni Rovegò i Ses Pagesetes i Els Tres Cavallistes (creim que no n'hem deixada cap).

11 de febrer: Assemblea de la 3.ª Edat

El dissabte 21 de gener es reuniren les persones majors de Montuiri a la parròquia. Es va recordar que una comissió redactà l'avantprojecte dels Estatuts de l'Associació de la 3.ª Edat de Montuiri.

El divendres 3 de febrer es va presentar l'esborrany («borrador») a la Comissió Gestora i el dissabte 11 de febrer, a la Sala Mariana, a les 9 del vespre, es presentaran els Estatuts a l'Assemblea General a la que hi està convidat tot el poble.

En Biel «Rupit» també participà a les beneïdes de Sant Antoni, dies abans de l'accident. Qui ho havia de dir...!

FUTBOL

Resultats corresponents al mes
de gener de 1984

I Preferent

Montuïri, 1 - Petra, 1
Andratx, 3 - Montuïri, 2
Montuïri, 1 - Campos, 0
Cultural, 3 - Montuïri, 1

Juvenils

At. Inca, 0 - Montuïri, 3
Santa Maria, 0 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - Port Pollença, 0

Infantils futbol-sala

Es Figueras, 8 - Montuïri, 2
Montuïri, 5 - Galatzó, 1

Alevins

Can Picafort, 3 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - Sollerense, 0
Xilvar, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - Colònia, 0

Els juvenils, imbatuts en la primera volta

BONA PAU vol felicitar a tots els qui formen l'equip juvenil per la bona campanya que està duent a terme. El diumenge, 29 de

gener acabaven imbatuts la primera volta: 16 partits oficials sense perdre, a més dels encontres del Torneig de la Llum.

La nostra enhorabona a Joan Verger Ramonell, l'entrenador, als jugadors, directius i responsables de l'equip.

16 ESCOLES FORMEN LA COMARCA «MONTUÏRI» DELS JOCS ESCOLARS

Per onzè any consecutiu Montuïri serà l'organitzador dels Jocs Escolars. Als pobles d'Es Pla dels anys passats, cal afegir enguany els del Migjorn de Mallorca. Així la nostra zona ha estat ampliada i queda composta per 16 escoles pertanyents a nou municipis: «Reina Sofia» de S'Horta de Felanitx, Cas Concos, Ses Salines, Nostra Senyora de Gràcia de Llucmajor, Sant Bonaventura de Llucmajor, Sant Alfons de Felanitx, Joan Capó de Felanitx, Pare Pou d'Algaida, Verge de Mont-Sion de Porreres, Sant Joan, C.P. Porreres, Lloret, Sineu, Frai Joan Ballester de Campos, Joan Mas i Verd de Montuïri i C.P. Campos.

Se celebraran 14 jornades esportives als pobles inscrits (una o dues a cada lloc). Intervenen un total de 202 equips i es faran 220 partits de bàsquet, balonmano, escacs, voleibol, ping-pong, futbol-sala, i balontir. També es desenvoluparan trobades de cross, natació, atletisme i vela.

La nostra escola d'E.G.B. és la que més equips ha inscrit: trenta-un (a tots els esports esmentats).

A S'HA DIT QUE...

...s'element que vengué en pla conferenciant, veïam si endevinau com sortigué a una pregunta feta bé d'un veïnat montuïrer? Idò li digué: «No me xerris en indigena, o jo no en sortiré d'aquest fester». A aquest montuïrer que li digué no li caigué gaire bé, i és natural; perquè quan un bedui fora de poble va, ha de seguir es costums que trobarà per allà.

...ses carrosses de St. Antoni varen esser un èxit! Totes eren garrides i ben adornades ferm. Però n'hi havia una que cridava s'atenció: era sa formada per components d'un partit polític d'aquest poble. Aquesta carrossa representava una escena antiga de batre a s'era: «porgar blat»... Devia tenir qualche significat això de porgar? Suposam que sí, ja que en aquest poble hi ha més d'una cosa per a porgar. Enhorabona per sa idea!

...es rector s'ha deixat es barbó. El té un poc rossó. Que vos pareix aquest notició?

...una bona notícia per a's poble! Si tot va bé, es que tendrem aquest any que ve Es Dau en condicions perquè sa joventut montuïrera es pugui exercitar i divertir. Voldriem que tot no quedi just amb esperances. Volem fets, no just promeses!

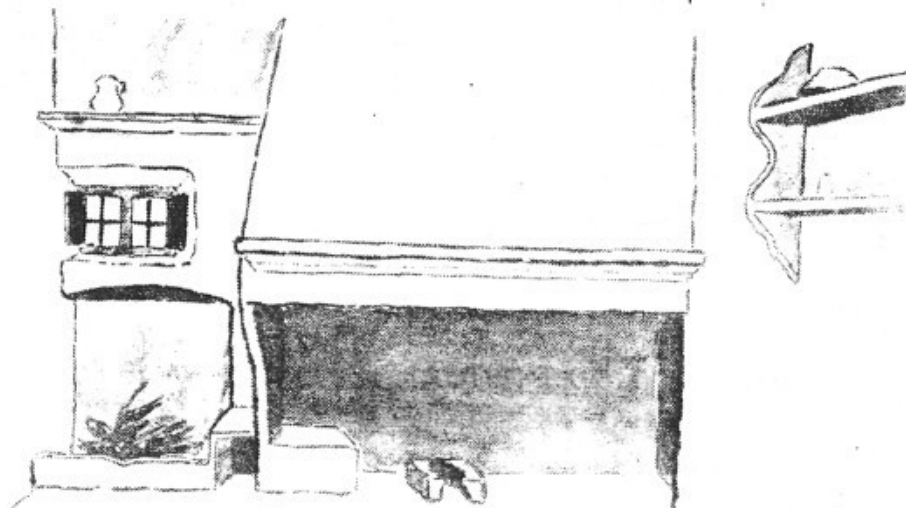
...una persona «política» mos digué una cosa que no li queia bé. Jo vos diré «què est que c'est» lo que sé. Lo preocupant per aquesta persona és lo «veleta» que és es nostre rector, que es gira de cap allà on ve es vent.

...ses «bombilles» festeres de Nadal encara pengen. Es responsables deuen voler enllaiçar amb es «Darrers Dies», per a estalviar jornals...

...en es Pou d'Es Dau ja s'hi torna veure brutor: papers, grava, etc. Què és, que només es preocupen d'aquestes coses en temps d'eleccions?

...seria hora de revisar es cartells d'ets altres pous de la Vila, que un temps posaven: «AL-GUA NO POTABLE». Es qui els varen llevar, qui sap si volen confondre la gent! De totes maneres, ja ho diuen: «Agua que no has de beber...».

CUINES ANTIGUES DE MONTUÏRI

Aquesta cuina és la del Moli de Can Vermell de la Plaça de les Tres Creus.

Sa carrera del dimoni

- A Petra, s'hi va retre.
- A Manacor va robar es cor, o s'hi va fer por.
- A Artà, es va afartar.
- A Vilafranca, va perdre una anca.
- A Sant Joan, s'hi va fer gran.
- A Sineu, va veure es gep d'ets altres i no va veure es seu.
- A Maria de la Salut, va fer salut.
- A Santa Margalida, va conquistar ses fadrines.
- A Pollença, de tant que correu, pega dins mar.
- A Inca, estregué ses dents.
- A Selva, fugí a «sempentes».
- A Costitx, toros p'es mig.
- A Sencelles, se'n va anar amb ells i tornà sense elles.
- A Porreres, es va fer enrera.
- A Campos, va tenir camp per córrer.
- A Santanyí, es sant feu fugir.
- A Ses Salines, la va fer salada.
- A Lluçmajor, hi deixà llum per tots.
- A Montuïri, es va fer amunt i no pogué baixar; i, si ho va fer, va rodolar.
- A Binissalem, va beure vi, i... amèn.
- A Santa Maria, se'n donà compte.
- A Marratxí, aviat en va fugir.
- A Palma, se'n va dur la palma.
- A Algaida, li va agradar... i s'hi quedà.

(Tret del Refranyer Popular de l'illa de Mallorca d'En Miquel Fuster).

Sigueu respectuosos amb tothom que parla una altra llengua però exigiu que els altres siguin respectuosos amb la vostra.

ENDEVINALLES

Me'n posen un,
me'n posen dos,
me'n posen tres
i no dic res.
Me'n posen quatre,
me'n posen cinc,
i dic llavors:
Ja prou en tinc.

Sens que ho puga remeiar
faig plorar al més sortós
i amb mi es sol tornar
el desig de l'ambició.

ACCIÓ SOLIDÀRIA «ATUR-VIVENDA»

Una nota de la Comissió d'Acció Social de la Parròquia de Montuïri

«Si un posseeix béns del món, veu el seu germà que té necessitat i li clou les entranyes, com pot estar en ell l'amor de Déu?» (I Joan 3, 17-18).

Fent-nos portaveu de la crida del nostre Bisbe davant les necessitats en què es troben moltes famílies de Mallorca, que afectats pel problema de l'atur no tenen per pagar el lloguer de la vivenda (entre altres necessitats urgents) i per consegüent amb l'amenaça del desnonament (deshaucio), demanem a totes aquelles persones que poden, facin un esforç i col·laborin econòmicament en allò que puguin.

Pensem que són els nostres germans els qui viuen o dormen defora, els que sofreixen.

De nosaltres depèn atenuar els seus sofriments,

que tinguin un cobri, un ca-seva, per poder viure juntament amb els seus.

Els interessats en col·laborar es poden posar en contacte amb qualsevol persona dels que integren el «Grup d'Acció Social».

Demanam la vostra ajuda.

En nom del «Grup d'Acció Social» de Montuïri:

Joana Ramonell Martorell
Miquel Martorell Arbona

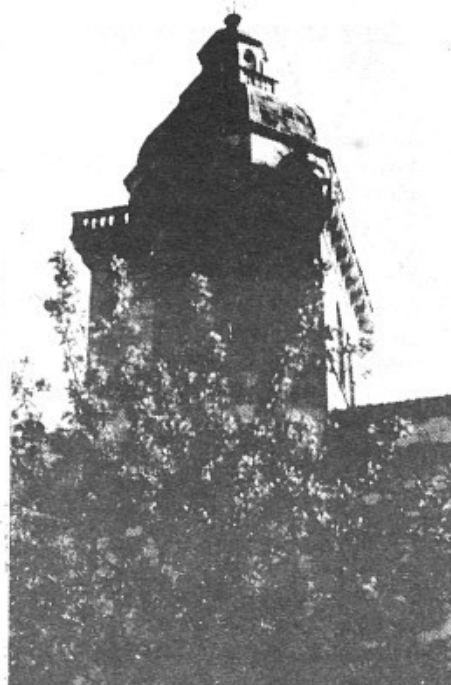
27 de febrer de 1984

CURSET PREMATRIMONIAL

Els dies 15, 16, 17, 20 i 21 de febrer es donarà un curset per a les parelles que pensin casar-se, dins aquest any. Serà a la casa de les germanes de la Caritat de Vilafranca, els cinc dies senyalats, a les 9 del vespre.

SA TIA MARIA «ALOIA» COMPLIRÀ 95 ANYS

Ja és una bona fita això d'arribar als 95 anys. Idò, sa tia Maria «Aloia» els complirà, dia primer de març. Encara que aquests darrers anys hagi viscut amagada dins la casa, és una dona dinàmica d'esperit obert i jove com poques. Que puguem donar-vos la felicitació dels 100.

COL·LECTA DE CÀRITAS - NADAL

La Parròquia de Montuïri va poder enviar enguany, recol·lectat entre la comunitat cristiana, la quantitat de 81.700 pts. xifra rècord de col·lectes. A l'hora de la solidaritat, no quedam endarrera.

DEMOGRAFIA

MES DE GENER

DEFUNCIONS

Dia 6 de gener: Antoni Mayol Cerdà, casat, 78 anys, «Escolà».

Dia 28 de gener: Gabriel Mayol Mayol, casat, 70 anys, «Xiu».

Rectificacions a les defuncions del mes de desembre de 1983

Jaume Gomila Garau, mort dia 18-XII-83 era a. «Joanot».

Dia 28-XII-83: Josep Roca Gomila, casat, 74 anys, a. «de sa farinera».

(Aquest darrer l'omitirem, per error).

PARAULES QUE FAN PENSAR

«L'amistat és sempre una dolça responsabilitat; mai una oportunitat».

PLUVIÒMETRE

GENER 1984

Dia 3	3,1	lts.
Dia 4	4,8	lts.
Dia 8	15,50	lts.
Total	23,40	lts.

MEDITACIÓ DAVANT LA NEU

La blancor impol·luta de la neu, que com un mantell de la natura tot ho embolcalla, ho suavitza, purifica i endolceix, em parla de la bellesa gratuïta del do de Déu.

La neu, com la pluja, no es fabrica, ni es compra ni es ven. Cau generosa, es dona abundantment; tot ho engalana, i a més, omple els cors d'un delit misteriós, indescriptible.

És un gaudi passejar damunt la neu i restar corferit pel reflexe esclatant d'una llum amagada i invisible, que supera les mesures i els fotòmetres.

Com no creure més encara en el Déu de la gratuïtat, del do generós, «que escampa com la cendra la gebrada i la neu com flocs de llana?».

Sota el lleuger mantell, aritges i cards, estepes i carritxeres acoten ses testes i beuen humils... Cobrarà vida la seva aridesa!

Senyor! Com el cor nostre... Abeura'l del teu do fecund! Que suavitzi les ares feridores que escarrinxen la pròpia pell i punxen la carn dels germans.

Dóna-li, Senyor, la transparència i la serenor. Que resti obert i constant, com una invitació acollidora, no mai amb presses, amb dictats ni ordes que sotmetin; sempre amatent i disposat a escoltar.

La neu és sensible a la petjada: Que el pas de qualsevol vianant deixi la petja clara marcada al cor. L'amor és també estotjar el record, bufar al caliu de la memòria, fins que guspiregi la flama...

Neu, misteriosa transparència de la Llum...

Neu, petjada, caliu i memòria de l'Amistat...

BARTOMEU TAULER